

פסח התשס"ט, אפריל 2009

וכל המרבה לספר ביציאת מצרים, הרי זה משובח

חג הפסח מוקדש כל כולו לנושא יציאת מצרים והמצוה לספר ביציאת מצרים, היא אחת מתר"ג המצוות המחייבות את בני ישראל.

במעמד יציאת מצרים נתהווה עם ישראל ומכאן חשיבותו של המאורע.

לפני יציאת מצרים היו בני ישראל עבדים וגם כונו כך ולאחר יציאת מצרים הם זכו לשם יהודים.

עם ישראל החל איפוא את דרכו, כעם משועבד מלב תרבות אלילית מצרית ועם הפיכתו לעם, יצא מן השעבוד לחרות והחל לכוון תרבות חדשה – תרבות מונותאיסטית של חרות.

אנו מוצאים שוני בולט בין תיאור תולדות עם ישראל בתורה לפני יציאת מצרים ולאחריה.

לפני יציאת מצרים אנו מוצאים בתורה פירוט קורות חייהם של יחידים – האבות והאמהות, השבטים ויוסף במצרים, משה, מרים ואהרון ועוד.

אחרי יציאת מצרים נמצא בתורה רק את תיאור קורותיו וחוקיו של העם כולו ואין זכר לפרטים אודות חייהם של יחידים.

(הבדל זה נובע מהעובדה, שלפני יציאת מרים העם היהודי לא היה קיים – היו רק יחידים!)

יציאת מצרים נתפשת איפוא, כאירוע מכונן בתולדות עם ישראל.

אך מעבר לזה, זהו מאורע על זמני, שמתנשא בתולדות העם כאנדרטת זיכרון מעל למסלול ההיסטורי ובכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו יצא ממצרים.

ברוח זו כתוב בהגדה: "ואילו לא הוציא הק"ב את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו, משועבדים היינו לפרעה במצרים ואפילו כולנו חכמים, כולנו נבונים, כולנו זקנים, כולנו יודעים את התורה – מצווה עלינו לספר ביציאת מצרים."

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

חג שמח לכולם

בכפר מנחם דפי מידע

שלום לכולם,

אנו עומדים בפני חג הפסח, חג החירות. חג שאחד ממאפייניו הינו יציאה משעבוד לחירות. כידוע, הדרך בין השעבוד לחירות היתה מייסרת, ארוכה, מלאת קשיים אך בסופה התרחש שינוי. שינוי של מציאות ושינוי של הוויה. נדמה כי גם אנו כיישוב עומדים מזה תקופה, ועתה אולי ביתר שאת, בפני תקופה של התלבטות, חיפוש דרך, וקונפליקטים גלויים וסמויים. אני רואה בתקופה זו של חיפוש, בחינה והתלבטות תקופה מכרעת לא רק למציאת הפתרונות אלא להתווית הדרך בה ינוהל היישוב, יגובשו הדרכים לפתרון קונפליקטים ויוגדר סולם הערכים של היישוב הכולל בתוכו כבוד לזולת, יושר ועוד. לכל אחד ואחת מאיתנו כפרט, כמשפחה וכקבוצת אנשים הזכות להיכלל בתוך תהליך זה ולעניות דעתי, חשוב להכיר בכך כי למרות שישנם גם (ולא רק!) אינטרסים מנוגדים, כאשר אנו מסתכלים קדימה אל מעבר ליומיום, נראה כי לכולנו יהיה נעים יותר לחיות בקהילה בה יש כבוד לאחר סובלנות לתפיסות אחרות ותחושת שייכות אל המקום הפיזי והאנושי.

בחרתי לפתוח בדברים אלה הקשורים לתפיסתי את ההתרחשויות האחרונות ביישוב, שכולן סובבות סביב ציר השינוי וגיבוש הדרך. בין ההתרחשויות האחרונות- ביקור ראש מועצה ובעלי תפקידים נוספים בה, פעילות הועד, הצגת מערכת החינוך היישובית והמועצתית למשפחות החדשות העתידות להצטרף בשנה הבאה וכמובן אסיפת

היישוב כאשר לפנינו עוד שתי אסיפות מתוכננות.

מפגש עם המועצה- מ.א יואב יזמה ביקור של ראש המועצה ובעלי התפקידים המרכזיים בה בכפר מנחם. במרכז הביקור עמד נושא השינוי המתרחש ביישוב והמשמעות של שינוי זה לדרך עבודת המועצה עם היישוב. הופנתה פניה מהיישוב אל המועצה לבחון בכל נושא את דרכי העבודה והשירותים הניתנים ביישוב.

ועד היישוב התמקד בהכנת התקציב ובמקביל צוות מצומצם מתוכו עבד על גיבוש הסכמות המתייחסות למערכת החינוך על הגידול הרב הצפוי בה. נדמה כי גידול זה מעמיד אתגר משמעותי בפני היישוב. הצוות המצומצם החל לבחון את הפתרונות השונים והעלויות המתלוות אליהם על מנת לאפשר את פתיחת שנת הלימודים הקרבה ובאה. באסיפת היישוב הוצגו תפיסות שונות לגביי סדרי העדיפויות ביישוב, אופן הקצאת הכספים ומשמעויות שונות להגדרת הקהילה בה אנו רוצים לחיות. קולות אלה הדגישו את הצורך בתהליכי בירור יישובים סביב צירים מרכזיים כמו חינוך ותרבות, תהליכים אשר יסייעו בהגדרת משמעות הקהילה.

מערכת החינוך היישובית ערכה אסיפת הסברה והכרות למשפחות החדשות העתידות להצטרף ליישוב. אל המערכת היישובית הצטרפה מח' החינוך המועצתית והמתנ"ס אשר סיפרו על השירותים האזורים. היתה נוכחות מרשימה של משפחות, נוצרה אוירה טובה והתעניינות.

לפנינו עוד שתי אסיפות יישוביות האחת בתחילת השבוע הבא (אולי לפני פרסום הדברים...) ואסיפה נוספת בתקיים בחציו הראשון של חודש מאי ותעסוק בנושא החינוך. קודם לכן ב 6.5.09 יתכנס פורום הורים בנושא חינוך ויעסוק בנושא: " השלכות החזון על מבנה ארגון מערכת החינוך". כולם מוזמנים הן לערב זה והן לאסיפות היישוב.

בברכת חג שמח, חמוטל דויטשמן- מזכירת היישוב

בכפר מנחם דפי הידיע

עוגת פסח מנצחת

קבלתי את המרשם ממירה – חברה, שהביאה אותה מהאוסף המשפחתי ואמרה, שזאת העוגה העוברת מדור לדור במשפחתה.

ניסיתי והתאהבתי. מזה 17 שנים, זאת עוגת הפסח המנצחת שלנו.

חמרים: 5 ביצים

3/4 כוס קמח מצה

1 כוס סוכר

100 גרם אגוזים קצוצים

100 גרם שוקולד מגורד מאיכות טובה

2-3 כפות קוניאק מאיכות טובה

אופן ההכנה:

א.מפרידים ביצים ומכינים 3 קערות:

קערה מס. 1 מקציפים חלבונים עם מחצית הסוכר

קערה מס. 2 מקציפים חלמונים עם מחצית הסוכר

קערה מס. 3 מערבבים היטב את כל החומרים היבשים – קמח מצה, שוקולד

ואגוזים

ב.מקפלים אל תוך קצף החלבונים לסירוגין את הקצף של החלמונים, החמרים

היבשים והקוניאק בקיפול עדין.

אופים בתבנית מס. 24, בחום בינוני (תלוי בתנור) בערך כשעה.

העוגה מוכנה, כאשר נועצים קיסם והוא יוצא יבש.

ציפוי:

יש מס. אפשרויות – קצפת, קצפת עם אינסטנט וניל ואפשר להוסיף פרי על הקצפת.

אני נוהגת לחצות את העוגה באמצעיתה ולמלא בקרם של איסטנט פודינג וניל וקצפת. אני מורחת

את אותו קרם על העוגה ומקשטת בשבבי שוקולד, או כיד הדמיון של כל אחד ואחת.

חג שמח ובהצלחה – אביה ברק

בכפר מנחם דפי הידע

מתבקש ניהול משתף

אספת מתיישבי כפר מנחם ב- 18.3.2009 הייתה טעונה.

הייתה ביקורת על כך, שלא הוצגו ביצועי 2008 (והובטח לתקן זאת באספה הקרובה).

מעבר לזה, בהיות התקציב "ספר הפעלה" של הישוב ובהעדר דיון קודם על אופי השותפות וההתנהלות בישוב, בוטא אי אימון בהנהלת הקהילה ועלו חילוקי דעות לגבי אופי השותפות בישוב.

נראה לי, כי היו תושבים שחשו, כי ההנהלה מכתובה דרכי התנהלות ו"מורידה" "שיטות הפעלה" ללא דיון וגיבוש הסכמות

זיו מצליח דיווח בגיליון פברואר של "בכפר מנחם", כי בין חברי ההנהלה מתקיים "ברור משותף של סוגיות" וכי העניין המשותף בישוב, גובר על כל המחלוקות".

הציבור לא עודכן בדיונים אלו, קל וחומר שלא שותף בהם.

לדעתי, על מנת ליצור אמון ושותפות בין תושבי הישוב יש צורך בברור משותף ופתוח לכלל

התושבים בשאלות אופי הישוב והשותפות שאנו מעוניינים בה. ניסן במסורת היהודית הוא חודש של התחלות חדשות, מועד מתאים לרענון תהליכי קבלת ההחלטות בישוב.

אני מקווה, שבעתיד תועבר יותר אינפורמציה לתושבים – אינפורמציה על הצדדים הרבים של כל סוגיה, על לבטי ההנהלה והמלצותיה.

נראה לי, כי הבנת התושבים את המורכבות האנושית והארגונית, הכרוכה בהפעלת הישוב ובבניית ההסדרים המשותפים, תגדיל את האמון בהנהלה ותאפשר תהליך קבלת החלטות מסודר, בו יהיה הציבור שותף מלא.

נראה לי, כי תושבים רבים מעוניינים לקחת חלק בדיון על אופי הקהילה והסדרי השותפות בה וכדאי להכין דיונים אלו ולקיימם באופן מושכל, ברוח טובה ובקצב מתאים.

יהודית אפרתי

בכפר מנחם דפי חידע

30.3.09

מה נשמע בחינוך בכפר מנחם?

מערכת החינוך, נמצאת בעשייה מרובה בימים אלו.

גיל הרך:

ישנה עבודה שוטפת בבתי הילדים, התקיימו שיחות הורים אישיות, עם הגננות/מובילות בכל בית. החג האהוב על הילדים, חג פורים - כבר מאחורינו, אותו חגגנו גם בבתי הילדים בשירה וריקודים וקישוט הבתים. כמו כן, נערך מפגש של כל ילדי הגיל הרך, בצפית בניצוחה של רבקה ברק. ילדי גבע בוגר הכינו לילדי הגנים : רימון, זית ודקל יום פעילות נפלא, שכלל- קליעה למטרה, מחט בערימת שחת, דייג דגים מאמבטיה, קיר גורלות בו הילדים מכניסים את היד בחורים שבקיר ומן הצד השני נותנים להם הפתעה שיכולה להיות ממתק אבל גם יכולה להיות משהו אחר כמו: בוך, ביצה, קטשופ... ועוד.

חג הפסח לפנינו ובתי הילדים בהכנות רבות לבניית טבון , משה בתיבה וסמלי חג נוספים.

מערכת החינוך בהכנות לשנת תש"ע: הרשמה וקבלה של משפחות חדשות המגיעות להתגורר עמנו ביישוב. בנושא זה התקיימה פגישה ב – 20.3 במועדון לחבר, בה היתה נוכחות מרשימה מהתושבים העתידיים. והרשמה של תושבי המקום לשנה הבאה.

הצוות הפעיל של מערכת החינוך החל בבניית ה"פאזל בתים" לשנת תש"ע, עבודה לא פשוטה לפנינו וכרוכה בהסתכלות רחבה ומערכתית של מגוון גורמים. (בתים צוותים, שנתונים, מספר ילדים..)

בלתי פורמאלי

הצוותים עובדים תחת ניצוחה של אוריאן בר, במרץ רב, לארגן ולהכין תוכנית עשירה ומגוונת לחופשת הפסח. על פי מסורת המועצה, ילדי כיתות ד, ה, ו, יוצאים למחנה של יומיים. השנה יתקיים המחנה, בחולות ניצנים.

המדריכים יצאו זה מכבר לפעילות הכנה.
כמו כן, נשמח לכמה שיותר ילדים שיהיו שותפים לפעילות החינוכית בגבע.
לגבי שנה הבאה, תפורסם הרשמה אנה, שימו לב לתאריכים.

נעורים:

אנו מנסים בימים אלו, לקדם את פרויקט חו"ל.
מטרת הפרויקט מתחלקת לשני רבדים:
רובד אחד- מבחינת הנערים/ות, להגיע בסופו של דבר, לנסיעה לחו"ל.
רובד שני- מבחינת הצוות החינוכי, המטרה ליצור טוב, קשר משמעותי עם הקהילה בה הם חיים על ידי עבודה ומחויבות, בענפים השונים.
בשלבם אלו, אנו קצת מתקשים לקבל שיתוף פעולה מחלק מענפי הקיבוץ.
אנו מלאי תקווה שהחזון העומד מול עיננו יצליח להתממש: ליצור חברת נוער העוסקת בעשייה משמעותית וחיונית, במקום בו הם חיים.

** מערכת החינוך, ממשיכה לקיים את החזון החינוכי הנקבע בתחילת הדרך, בה נוצר היישוב החדש ומתחייבת להמשיך ולחתור לספק חינוך איכותי ובעל ערך לכל שכבות הגיל:
- על ידי המשך חיפוש והתאמה של כח אדם איכותי ומחויב.
- ליווי פדגוגי לצוותים, הניתן על ידי גורמי פנים וגורמי חוץ.
- קשר פתוח, רציף עם קהילת ההורים, כדי לשמור על דיאלוג בונה ומפרה לכל הצדדים.
*על מנת שנוכל לקיים מטרה זו, אנו נפגש בתאריך 6.5.09 בשעה 20.00 בערב, במסגרת פורום הורי קהילה ונדון
ב "השלכות החזון על מבנה וארגון מערכת החינוך".

○ בנימה אישית, כגלגולו של מחזור הטבעי של החיים, הטבע מתחדש בימים אלו, עם בוא האביב, אני מאחלת לכולם למצוא את הכוחות להתחדש בחיים האישיים והקהילתיים.

בברכה,
גבריאלה חבוניק,
מנהלת חינוך
מתיישבי כפר מנחם

בכפר מנחם דפי חידע

בחודש מרץ ירדו 65.4 מ"מ גשם

בכפר מנחם דפי חידע

ללידור ארבר, שהתגייס לצהל ברכת דרך צלחה ובהצלחה
ושוב הביתה בשלום

לאורנה ואיל בן ששון וכל המשפחה
ברכות חמות להולדת הבת יובל

לאנה לאצמליה ולכל המשפחה

ברכות חמות בהולדת הנכד והנין

עידו

בן לנועה וגל

בכפר חננים דפי חידע

אבות ובנים בקולנוע

גרשון רייטר הוציא לאחרונה את ספרו, באנגלית – Fathers and Sons in Cinema, או בעברית:
"אבות ובנים בקולנוע".

גרשון הציג בשיחה את הרקע לכתיבת הספר, תהליך הכתיבה והתפישות העיקריות שהנחו אותו.
ואלו דבריו:

הרעיון לספר נולד כשלימדתי קולנוע ב"צפית". תוך כדי צפייה ודיון בסרטים, הבחנתי שחלק גדול מהם עוסקים ביחסי אבות ובנים, הן בצורה גלויה, והן בצורה חבויה וסמלית. כל זה קיבל גושפנקה ממשית כשיום אחד (במקלחת), בהבזק אחד התגלתי לפניי המטאפורה של הדרקון. פתאום הכל הסתדר, כמו בפאזל שכל החלקים שלו נפלו במקום. באותו רגע ראיתי את הדרקון כמפלצת המהווה את המכשול הניצב בין אבות ובנים. ממש כפי שבמיתוסים שומר הדרקון על גיזת הזהב, הנסיכה השבויה, או אוצר כלשהו, שהגיבור נדרש להביא הביתה.

כמובן, בין זה לבין כתיבת הספר עברתי תהליך ארוך ומורכב. המכשול העיקרי, הדרקון (אם להשתמש במטאפורה של הספר), היה הביטחון העצמי. כלומר, מי אני שאקבע כל מיני דברים שלא נאמרו או נכתבו קודם? מי אני שאפרש את הסרטים? אך האינטואיציה והרצון לכתוב היו חזקים מהמכשולים. בכלל, מאז שהייתי בן 16, כשקראתי את "התפסן בשדה השיפון", רציתי לכתוב. במשך

הזמן ויתרתי על חלום זה מתוך תחושה שאיני יודע לספר סיפור ושאיני לי מה להגיד.

עם התגבשות רעיון המטאפורה של הדרקון, הרגשתי שיש לי גרעין, שסביבו אפשר לכתוב את הספר עליו חלמתי. פתאום היה לי מה לומר ומה לספר. ואכן, כתבתי על סרטים שבהם מופיע הדרקון. סרטים שאני אוהב ורוצה להראות מה הם מנסים לומר לנו מעבר לעלילה, מעבר להרפתקה החיצונית--במסע הפנימי (הנפשי) שעובר הגיבור.

באשר לכתובה עצמה, קודם כל הייתי צריך למצוא את הקול האישי שלי. למרות שהספר מחקרי בחלקו, היה לי חשוב להביע את עצמי בסגנון שאינו אקדמי ושקריאת הספר תהיה מהנה. את זה שכללתי תוך כדי כתיבה. אך זה היה מכשול קטן, לעומת התהליך של פירוש הסרטים על פי נושא הספר: אבות ובנים והדרקון שביניהם. בסופו של דבר, כתבתי פי שניים ממה שהייתי צריך כדי שהכתוב יהיה "ספר". למזלי, קבלתי עזרה מסופר שאהב את מה שכתבתי, שהכרתי דרך האינטרנט. התגובות שקבלתי מאנשים נוספים איתם התכתבתי (ביניהם אנשי מקצוע) היו מעודדות, חלקן אפילו מעודדות מאד.

ביסודו, הספר הינו שילוב של קולנוע ומיתולוגיה. שילוב זה כמעט מתבקש, ולו רק בגלל שסרטי קולנוע מחליפים את המיתוסים של פעם. לשילוב זה אני קורא "*filmmys*"-- או בעברית: "מיתוסינמה". במושג "מיתוס" אני מתכוון לסיפור מטאפורי, סיפור המספר דבר אחד, אך מתכוון גם לדבר אחר. סיפור שאנו מספרים לעצמנו על עצמנו, כפי שאנו עושים בחלומות. שניהם סיפורים דמיוניים שכדי להבין אותם צריכים להבין את המטאפורות. בסופו של דבר, מיתוסים הינם חלומות קולקטיביים, וחלומות מיתוסים פרטיים.

כאמור, הספר עוסק ביחסי אבות ובנים, בקשיים ובעיות הקיימים ביניהם, נושאים שרק בעשרים השנים האחרונות החלו לעסוק בהן בכתבי עת ובספרים. בעיסוק בבעיות אלו הקולנוע הקדים את הפסיכולוגיה. שלא לדבר על מיתולוגיה (הפסיכולוגיה של פעם), שהקדימה את שניהם באלפי שנים. כבר אז, בחלק לא מבוטל של מיתוסים, מופיעות הבעיות בין אבות ובנים. לא לחינם קרא פרויד לתסביך על שמו של אדיפוס. יחד עם זה, את הספר אני פותח בסיפור מהתנ"ך: "עקידת יצחק" ממבטו של הבן, כפי שמפרש אותה הזמר בוב דילן (שם אביו של דילן, מסתבר, היה אברהם, כמו שמו של אבי).

בניגוד למיתוסים בהם ישנם דרקונים של ממש, בסרטים על אבות ובנים הדרקון לא מופיע כדרקון, אלא כמטאפורה. כלומר, כדמות המהווה לגיבור הקולנועי מכשול מאיים, כפי שהדרקון מופיע במיתוסים. בספר מופיע הדרקון כדימוי פנימי של האבא בנפשו של הבן, מה שאני מכנה "האב המופנם"---"the introjected father". זאת תמונה פנימית (סובייקטיבית), שאינה קשורה בהכרח לדמות המציאותית של האב. זאת תמונה שהבן משליך על דמות אנושית המהווה בשבילו מכשול בחיים בכלל, ומכשול להתפייסות עם האב בפרט, או "הדרקון המושלך"---"the projected dragon".

דוגמה מובהקת לרעיון זה אפשר למצוא, בגרסתה הנשית, בסרט "הקוסם מארץ עוץ". הדמות המאיימת על הגיבורה (דורותי) במציאות מופיעה בחלומה כמכשפה, המהווה את הצד האפל של דמות האם, המקבילה לדרקון, צדו האפל של האב. זה, דרך אגב, פירוש שמו של האב של גיבור "מלחמת הכוכבים". השם, Darth Vader, הוא לא אחר מ--"dark father".

זהו הספר על קצה המזלג. סך הכל, כפי שהוא מתחיל ביחסים בין בני נוער ואבותיהם ומסתיים ב-"להיות אבא", אפשר לומר שהתחלתי את הספר כבן וסיימתי אותו כאבא. הדרקון, מסתבר, הוא הספר עצמו. והמקלדת, כפי שאומרים, חזקה מהחרב.

ארנון יוגב, חברנו היקר. כתב שיר לקבוצת הכדור רגל של הפועל תל אביב והוא מושר בלהט בכול האיצטדיונים, על ידי אוהדיה השרופים של הקבוצה, המלווים אותה בנאמנות לכל מקום.

בכל העולם

מלים: ארנון יוגב, כפר מנחם   מנגינה: דניאל מרקוביץ ממושב נירית

ובכל מקום	בכל העולם,
הסמל האדום	שואלים כולם
נשיר בגאווה	איך אפשר כל כך
נתן רק אהבה	לאהוב אותך.
ולך תמיד נזכיר,	איך בכל משחק
שלא נפסיק לשיר	הלב פועם חזק
מבוקר ועד ליל	והוא משתולל
יאללה הפועל.	יאללה הפועל.

פזמון: יאללה הפועל X 3 הו.. הו... הו... הו...

ארנון יוגב סיפר על הרקע לכתיבת השיר.

אני מביאה את דבריו:

"השיר נכתב מתוך אהבתי הגדולה לאהובתי האדומה – הפועל תל אביב.

רציתי לבטא את האהבה שלי לקבוצה ואת האהדה שלי אליה.

בזמן המשחקים אני יושב בשער 5 בבלומפילד – שער האוהדים השרופים של הפועל תל אביב. משם, אני מעודד, יחד עם חברי את הפועל תל אביב. 90 דקות של שירה ועידוד לקבוצה.

בלילה אחד חזרתי ממסיבה בקבוץ ולא הצלחתי להירדם, מתוך מחשבות על הקבוצה וכתבתי את השיר הזה יחד עם דניאל.

אנחנו הפצנו אותו לאתר הראשי של הפועל תל אביב ומשם זה הלך לאיצטדיון.

אני נוסע למשחקי הבית של הקבוצה, למשחקי החוץ והולך איתה לכל מקום ואתר.

כשהפועל תל אביב מפסידה, אני יורד מאוכזב, אבל אני לוקח בליבי את הטוב במשחק.

אני מודה להפועל תל אביב, שאיפשרה לי את הבמה ולכפר מנחם על אפשרות החשיפה למשחקים."

רשמה: יהודית אפרתי

זיכרון אהבה רחוקה / שיר מאת נחום שור

פעם חשבתי שזיכרון של אהבה רחוקה ישרה בי עצב בלבד

ושאהבות שהיו מזמן, יעוררו בי כיסופים טמירים והרבה געגוע.
היום אני יודע שבצער על מה שאבד, אינני כלל לבד.
כי אנשים רבים בונים את עצמם מזיכרון של אהבה, שהם נושאים כתפילה ושתמיד הם הגוה.

פעם חשבתי שאהבה שלא מומשה בשלמות –יש בה רק חסרון
ושלמעשה הדברים יכלו להתנהל אולי אחרת, אולי באופן יותר מושלם.
היום אני מבין שכל אהבה שהייתה בי אי פעם, הציתה בי גם כשרון
של יכולת לתת, לחוש אחרים, להבין טוב יותר את העולם.

פעם חשבתי שצער וסבל רק פוצעים את הנפש ואין בהם כלל מזור
שמאומה לא יכול לצמוח מכל כאב, אבדן וצער.
היום אני מאמין שדווקא מאלה שאבתי רצון לעזור
ולתרום לעולם של עתיד, עולם ללא מלחמות וסער.

אנשי הישוב מוזמנים להביא לעלון מיצרתם.

אוויר הרים צלול כייף, נוף עד למישור החוף, תחנת רכבת ייחודית
וקבר שייח ללא מורשת יהודית !!!

רוצים לראות ולהנות, נעלו נעליים על הרגליים, חבשו כובע, עדיף רחב שוליים וכמובן אל תשכחו

להצטייד במזון ומים כי הטיול הפעם יימשך יותר משעתיים...

אזור הטיול מבואות ירושלים "הפרוזדור"

נפתח את היום בארוחת בוקר מעולה (שהבאנו מהבית) בחניון הר יעלה, במקום שולחנות קקי"ל מוצלים ונוחים. בכדי להגיע לחניון מומלץ לנסוע בכביש העולה מאזור תעשייה בית שמש לכיוון מערת הנטיפים, כביש מס' 3655 לכיוון בר גיורא. פחות מק"מ אחד אחרי צומת הפנייה למערת הנטיפים נפנה שמאלה לדרך עפר המסומנת בסימון שבילים (סמ"ש) כחול וניסע בה, עד שנמצא חניון מתאים. לאחר ארוחת הבוקר כדאי ללכת קצת לאורך דרך העפר וליהנות מתצפיות מדהימות לעבר נחל שורק, השפלה ומישור החוף.

נמשיך בנסיעה עד למרכז המידע לצד המסעדה היפיפיה "בר בהר", כאן נחנה את רכבנו ונצא למסלול הליכה של כ-4 שעות.

בתחילה, נלך כ-2 ק"מ בדרך נוף יפה, נינוחה וקלה המסומנת בסמ"ש שחור עד למקום בו נראה מימיננו שביל תלול יחסית המסומן בסמ"ש ירוק. נרד בשביל הצר החוצה בדרכו טראסות אבן עתיקות וחורש ים תיכוני. לאחר כחצי שעה נגיע לצומת שבילים, בו נבחר את השביל הכחול הפונה ימינה. עם שביל זה נכנס לתוך בוסתן מדהים של עצי שקד, רימון וזית לצד שרידי מבנים ומשוכות צבר, יודעי הח"ן ידעו לספר, שלפנינו שרידיו של כפר ערבי שהיה במקום עד למלחמת העצמאות. נלך קצת בשביל "הכחול", עד שנפגוש שוב "בשביל הירוק". היורד שמאלה לעבר מבנה מיוחד ויפה העונה לשם "חורבת דייר א שייח", לפנינו מבנה בעל 2 כיפות, לבן ויפה במיוחד על רקע החורש הירוק. ניכנס למבנה בעזרת מדרגות אבן המוליכות אותנו פנימה לחצר פנימית ובה בור מים, חדרים קטנים וכן חדר הקבורה בו נמצא את שרידי המצבה של שייח.

לאחר הסיבוב במתחם הקבר נשוב על עקבותינו חזרה למקום בו נפרדנו מהשביל "הכחול". הפעם נבחר ללכת בשביל "כחול" זה שנטפס במתינות בדרך לעבר מגרש החניה בו השארנו את רכבנו. למי מכם, שיטייל בתקופה הזו של השנה מצפים הסחלבים, הצבעוניים, הנוריות, החרציות ושלל פרחי אביב בצבעים שונים- זכרו האביב שלנו קצרצר כדאי להזדרז לפני שייגמר... חובה להצטייד במפת סימון שבילים מס' 9, מומלץ לקחת גם מגדיר פרחים,

משקפת מצלמה ובעיקר מצב רוח מעולה

טיול נעים

ליאור לוי

הגליון הבא של " בכפר מנחם" יצא ערב יום העצמאות.
אנשי הישוב מוזמנים להתיחס למשמעותו של היום.
תושבים מוזמנים להתיחס לשאלות העוסקות באופי הישוב והשותפות
בו.

אני מקווה,שיגיע חומר נוסף על הבעיות העומדות בפני הישוב ודרכי
ההתמודדות עמן.

חג שמח יהודית

בכפר מנחם דפי חידע

עם יונינה והמשפחה כולה אנו אבלים על מות חברתנו עדינה פרנקל

עדינה פרנקל –29.11.1919- 27.03.2009- דברים על הקבר, קיצור תולדות חיים.

עדינה פרנקל נולדה ב- בברוקלין, ניו יורק, ארה"ב, ב- 29 בנובמבר שנת 1919, להוריה שלום ושושנה
אפשימני, עדינה דומה בענינה מרני שלושית נלדו במשפחה - וברנאל - עדינה מרנוב מאנה ב- 12 שנות ובטי,

עלו
בנה
זרה
בהמשך
ת איץ,

שהיה לבעלה ולבן זוגה כל חייהם עד פטירתו לפני 10 שנים בשנת 1999. עדינה ספגה בקן את ערכי התנועה והתחנכה שם עם חברתה הטובה, שרה כהן, כיום בקיבוץ חצור. באותו קן התחנכה גם אילנה אליאב. בשנות הארבעים הראשונות, למדה עדינה אמנות בבית הספר הגבוה לאמנות בניו יורק. בינתיים גויס איץ, בפרוץ מלחמת העולם השנייה, לצבא ארצות הברית ונשלח לחזית באירופה. עדינה ילדה את הבת יונינה, בשנת 1944, בעיצומה של המלחמה.

איץ שב מהמלחמה בינואר 1946 והם פתחו, יחד עם בטי אחותה ובעלה מפעל לייצור מנורות מזכוכית מסוגים שונים ועדינה ואחותה היו האמניות שקישטו את המנורות. המפעל שלהם שגשג בעת שהם גרו בצפון מנהטן, בשכונת וושינגטון הייטס. אך משעברו לברוקלין ורכשו שם בית, הם נפרדו ממפעלם ועדינה המשיכה לעבוד במקצועה כאמנית וכעובדת שכירה.

איץ, ששמר על קשר הדוק עם חבריו מהתנועה החליט לחזור לפעילות תנועתית והקים ארגון שהייה למעשה מפם האמריקנית והיה קשור עם הקיבוץ הארצי. israel Americans for progressive A.p.I. גם עדינה הייתה פעילה מאד במישור התנועתי. איץ היה גם הגזבר של הארגון ואף גייס כספים לטובת הקיבוץ הארצי.

בשנת 1955 הם עלו לישראל, שהו בה וחזרו שוב לארה"ב, כעבור שנתיים. ובשנת 1964 הם עלו באופן סופי לישראל בעקבות יונינה ביתם, שעלתה כשנה לפנייהם לארץ. יחד עם כמה מחבריהם לתנועה, שעלו כקבוצה לישראל, הם ניסו להקים קיבוץ עירוני, אך הדבר לא עלה יפה ובשנת 1968, הצטרפו איץ ועדינה לכפר מנחם ומאז ועד פטירתה שלשום, הייתה עדינה, במשך 41 שנים, חברת קיבוצנו ועבדה את מיטב השנים במפעל הקרמיקה, בתחילה יחד עם איץ בהדפסות משי ואחר כך בקישוט כלים וגם כמנהלת פנים של המפעל. היא הקימה חוגים למבוגרים למלאכת יד, לקרמיקה ולאמנות והמשיכה כל חייה כאמנית יוצרת, עסקה בציור, ביצירה על בד בפיסול רך ובפיסול וקנתה לה שם בעבודותיה האמנותיות. היא הייתה מסורה מאד למשפחתה והיא ואיץ מצאו אושר רב בחמשת נכדיהם, הילדים של יונינה ושל אמנון. חמולת הפרנקלים, שכללה את דיווי ויונה זכרם לברכה ואת תלמה ואריק ומשפחתם ואת אפרת, הייתה חמולה חמה שחבריה קשורים מאד ביניהם.

ויורשה לי להזכיר שעדינה, שעלתה לישראל והצטרפה לקיבוץ על רקע של חינוך תנועתי ורעיוני, הייתה גם מעורה ואכפתית מאד בנושאים תנועתיים ואפילו בשנה האחרונה לחייה, היא הקפידה לשלוח את צ'ק ההתפקדות שלה למרצ.

לפני כשלוש שנים חלתה עדינה במחלה קשה ואחרי מאבק קשה, שידע עליות ומורדות היא הוכרעה, לבסוף ע"י מחלתה.

אנו משתתפים באבלם הכבד של יונינה ואמנון וילדיהם, בצער של תלמה, אריק והמשפחה, בצערה של אפרת וכל שאר המשפחה הרחבה. מי ייתן ולא תדעו עוד צער ודאבה. יהיה זכרה של עדינה ברוך ונצור בחיינו לתמיד.

נחום שור, דברי ההספד על הקבר, 29.03.2009.